

PRZY ODRZE 1204 TWÓRCZOŚĆ KAMBURELISA NABIERA BLASKU

W 1966 r. Thanasis Kamburelis otrzymuje zlecenie na opracowanie architektury i logiki nowego komputera, który został nazwany **Odra 1204**. Była to konsekwencja usilnego i uzasadnionego dążenia kierownictwa ELWRO, aby uruchomić produkcję komputera nowocześniejszego od Odry 1003, o organizacji równoległej. Komputerem takim miał być ZAM 21 (opracowanie IMM). Nie został on jednak przez Komisję Państwową dopuszczony do produkcji ze względu na niskie parametry niezawodnościowe. W tej kłopotliwej sytuacji w fabryce powołano zespoły do szybkiego opracowania komputera o nowoczesnej, mikroprogramowanej i równoległej architekturze. Przyjęto, że Odra 1204 będzie zbudowana na tranzystorowej technice statycznej, z szybką, modułową pamięcią ferrytową. Postanowiono zdyscyplinować prace badawcze i rozwojowe nad Odrą 1204. Wzmocniono zespoły konstrukcyjne i koordynację ich pracy, którą przejął inż. Zbigniew Wojnarowicz. Technikę podstawową opracowywał zespół Andrzeja Zasady, a pamięć ferrytową zespół Janusza Książka. W zespole Kamburelisa pracowali: Alicja Kuberska, Edmund Szajer, Bronisław Piwowar, a nieco później dołączyli Ryszard Fudala i Bogdan Kasierski. Kamburelis osobiście prowadził szczegółowy, zupełnie nowy w Polsce, projekt sterowania maszyny przy pomocy pamięci mikroprogramów (*read only memory control*), efektywnie wspierał go Edmund Szajer. Na tej podstawie powstaje praktyczny pomysł, aby w pamięci mikroprogramów „zaszyć” testy komputera Odra 1204. Edmund Szajer pomysł ten zrealizował koncertowo. Pamięć mikroprogramów z zaszytymi testami była więc przyrządem technologicznym do uruchamiania komputerów na produkcji. Technologię tę również wykorzystano później, przy produkcji Odry 1304 i Odry 1305.